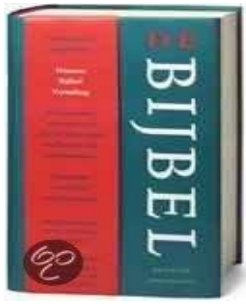

DE BIJBEL: HET BOEK DAT JE VOEDT

Aan het einde van 2013 vroeg de redactie van de Volkskrant aan zijn journalisten die boeken bespreken, iets te vertellen over dat ene boek, dat zich heeft vastgezet in hun geest, dat ze al hun hele leven met zich meesjouwen; omdat het troost geeft of hoop. Eén van die journalisten koos de Bijbel en wel om de volgende redenen. In de Bijbel worden de hoofdrollen niet gespeeld door belangrijke, dappere en rijke mannen of vrouwen. Zij zijn niet edel, maar ijdel, kleinzielig, haatdragend en koppig. Nooit helemaal te doorgronden, net als wijzelf. De Bijbel dwingt je eerlijk naar jezelf te kijken. Want als Jacob, Jona en Petrus met al hun tekortkomingen voor God kunnen staan, dan mogen wij dat ook. Als God met hen verder wilde gaan, dan misschien ook met ons. Wat wij belangrijk vinden, hoeft dat in de Bijbel niet te zijn. Aartsvaders als Abraham, Izaäk en Jacob, waren in die tijd onbetekenende figuren. En over Jezus wordt in de Romeinse kronieken nauwelijks geschreven. Het weerhield God er niet van zich onvoorwaardelijk aan hen te binden. Alles wordt op zijn kop gezet: hoeren worden helden, herders worden koningen en God wordt mens. Geld, roem, maatschappelijk succes zijn minder belangrijk dan 'wie we zijn geweest, voor wie we onze nek hebben uitgestoken en wie we hebben liefgehad. Hoe gebrekkig ook.' (M. Westerduin, *de Volkskrant*, 28 december 2013)

Er zijn natuurlijk verschillende redenen waarom iemand de Bijbel leest. Misschien leest u de Bijbel om andere motieven. Maar ik vond dit een mooie typering van de Bijbel en de reden waarom je dit boek leest en waarom het ons aanspreekt. God kiest voor kleine mensen en maakt ze groot. De lezingen tijdens de vieringen in onze kerk onderstrepen dit telkens weer.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie, nr. 2, 18 januari 2014